

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-119/18-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Glorjane Čičak zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Metronet Telekomunikacije d.d. Zagreb, Ulica Grada Vukovara 269/D, koju zastupa odvjetnik [redacted] sada A1 Hrvatska d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1., koju zastupa odvjetnik [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9., u postupku ozakonjenja na sjednici vijeća održanoj 12. veljače 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje dopunskog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/375, urbroj: 376-10-18-123 od 21. veljače 2018.

II. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika naloženo je tužitelju da na trasi kabelske kanalizacije u Zagrebu, Martićeva ulica od Trga hrvatskih velikana do križanja sa Šubićevom ulicom u roku od 60 dana od dana zaprimanja tog rješenja dostavi trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d. tehničko rješenje i glavni projekt po kojem je izvedeno postavljanje kabela, situacijski prikaz trase kabela u dwg formatu na geodetski snimljenoj podlozi infrastrukturnog operatora, podatak o pričuvnoj dužini kolika je i u kojem je kabelskom zdencu smještena, podatke o kabelskim spojnicama te u kojim zdencima su smješteni i ateste za ugrađeni materijal. Istim rješenjem određen je sadržaj ugovora kojim se uređuju međusobni odnosi u vezi pristupa i zajedničkog korištenja kabelske kanalizacije za trase kabelske kanalizacije u Zagrebu, Martićeva ulica od Trga hrvatskih velikana do križanja sa Šubićevom ulicom između Hrvatskog Telekom d.d. i tužitelja.

Protiv ovog rješenja tužitelj je izjavio žalbu zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Povrede pravila postupka tužitelj nalazi u okolnosti što je Hrvatski Telekom podnio zahtjev za donošenje dopunskog rješenja koje u stvari predstavlja žalbu na rješenje tuženika od 20. rujna 2017., kojim je u potpunosti regulirano zajedničko korištenje spornih trasa. Smatra da se radi o pravnom lijeku koji je u ovom slučaju nedopušten. Navodi da je donošenje dopunskog rješenja u stvari novo drugačije rješenje od rješenja donesenog 20. rujna 2017., čime za tužitelja formalno postoje dvije obveze na plaćanje jedne te iste naknade. Navodi da je pozivom na usmenu raspravu od 9. veljače 2018.,

pozvan u vezi zahtjeva HT d.d. za donošenje dopunskog rješenja, a umjesto tog zahtjeva raspravljalo se o opsegu tehničke dokumentacije koju tužitelj treba dostaviti HT-u. Ukazuje na proturječnost između izreke i obrazloženja rješenja koju nalazi u tome što je tuženik isključio primjenu Standardne ponude za postupke sređivanja postojećeg stanja i utvrdio da se taj postupak vodi sukladno odredbi članka 16. Pravilnika o pristupu, a u sam ugovor unio je klauzulu o općoj primjenjivosti Standardne ponude upravo na takav odnos. Poziva se na odredbe Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa EKI te ističe da ove odredbe ne ovlašćuju tuženika na donošenje odluke o dokumentaciji koja se ima dostaviti u postupku ozakonjenja prema slobodnoj ocjeni te ističe da je tuženik pozvao na dostavu dokumentacije iz članka 11. Pravilnika koja se ne odnosi na postupak ozakonjenja već na postupak redovnog ugovaranja postavljanja novih kabela u EKI. Smatra da mu je tuženik odredio ispunjenje već ispunjenih, nemogućih i irelevantnih činidbi te smatra da tuženik nezakonito proširuje legalizaciju korištenja kabelaške kanalizacije i na kabelaške zdence. Poziva se na odredbu članka 30. stavka 7. Zakona o elektroničkim komunikacijama i odredbu članka 16. stavka 9. Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa EKI prema kojima tuženik svojom odlukom određuje prava i obveze stranaka u postupku a ne fingiranje sklapanja „ugovora“. Smatra nezakonitom klauzulu o općenitoj primjedbi Standardne ponude HT d.d. na postupak sređivanja postojećeg stanja jer se odredbe Standardne ponude odnose na postupak ugovaranja novih ugovora o korištenju kabelaške kanalizacije, a s tim u vezi poziva se i na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, broj Povr-5758/16 od 20. prosinca 2012. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika te naloži tužitelju da tuženiku naknadi trošak upravnog spora.

Podneskom od 23. studenog 2018., tužitelj je izvijestio sud da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, broj Tt-18/34896-2 od 1. listopada 2018., društvo Metronet Telekomunikacije d.d. prestalo postojati pripajanjem društvu VIPnet d.o.o. te da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, broj TT-18/34897-2 skraćena tvrtka društva Vipnet d.o.o., promijenjena u A1 Hrvatska d.o.o., koji kao univerzalni sukcesor nastavlja ovaj upravni spor. Uz ovaj podnesak dostavljena su navedena rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu i odvjetnička punomoć.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim razlozima i predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba Hrvatski Telekom d.d. također je dostavio odgovor na tužbu kojim obrazlaže postupak ozakonjenja postavljanja EKI na predmetnoj lokaciji i smatra da je postupak proveden u svemu sukladno propisima.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tužitelj osporava rješenje tuženika prvenstveno ističući da nije bilo na zakonu utemeljenog osnova za donošenje dopunskog rješenja pozivom na rješenje od 20. rujna 2017. Navedeno rješenje prileži spisu predmeta i iz njega proizlazi da je tim rješenjem utvrđeno da tužitelj ima uvučene kabele u EKI HT-a bez prethodnog zaključenja ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju EKI HT na predmetnim lokacijama te je utvrđena obveza tužitelja na plaćanje naknade za korištenje EKI po cijeni koja je definirana važećom Standardnom ponudom Hrvatskog Telekom d.d. i naloženo je tužitelju da u roku od 15 dana označi kabele koji nisu označeni te zainteresiranoj osobi dostavi tehničku dokumentaciju iz koje će biti vidljiva početna i završna točka ili područje obuhvata za svaki kabel, odnosno postojeće stanje svih kabela uvučenih bez ugovora u kabelašku kanalizaciju na predmetnoj trasi. Temeljem ovog rješenja tužitelj i zainteresirana osoba nisu na jednak način tumačili koju dokumentaciju je tužitelj dužan dostaviti zbog čega tužitelj i zainteresirana osoba nisu sklopili ugovor o pristupu i zajedničkom korištenju EKI.

Zakon o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) odredbom članka 30. stavka 2. izričito propisuje obvezu korištenja infrastrukture na temelju ugovora s infrastrukturnim operatorom. Stoga je nakon zahtjeva zainteresirane osobe, prema ocjeni ovog Suda tuženik pravilno donio dopunsko rješenje kojim je uredio odnose između tužitelja i zainteresirane osobe u cijelosti. Tužbeni razlog prema kojem tužitelj osporava rješenje tuženika zato što utvrđuje da je između stranaka sklopljen ugovor umjesto da samim upravnim aktom odredi prava i obveze stranaka, prema ustaljenoj praksi ovog Suda ne predstavlja razlog zbog kojeg bi rješenje tuženika bilo nezakonito, a tuženik je ranijim presudama ovog Suda upravo upućen da donese odluku koja u cijelosti zamjenjuje ugovor.

U postupku ozakonjenja nesporno je utvrđeno da tužitelj ima uvučene kabele bez prethodno zaključenog ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije s infrastrukturnim operatorom Hrvatskim telekomom d.d. radi čega je zbog konačnog sređivanja stanja u kabelaškoj kanalizaciji bilo potrebno, u postupku koji je proveden, urediti odnose sukladno naprijed navedenoj odredbi članka 30. stavka 2. Zakona o elektroničkoj komunikaciji.

Sređivanje postojećeg stanja kabela uvučenih bez prethodnog zaključenja ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije uređeno je člankom 16. Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (Narodne novine, broj 136/16.) koja u stavku 5. propisuje da je infrastrukturni operator obavezan uz zahtjev za pokretanje postupka ozakonjenja priložiti propisanu dokumentaciju. Temeljem odredbe stavka 6. ovog članka Pravilnika tuženik će na temelju zahtjeva iz stavka 5. zatražiti od operatora korisnika i svake druge pravne ili fizičke osobe da prijave HAKOM-u uvučene kabele na predmetnoj trasi, na način da ih ucrtaju u dokumentaciju iz navedenog stavka. Iz navedenog proizlazi da je svrha ovog postupka izraditi konačnu i cjelovitu dokumentaciju stvarnog stanja kabelaške kanalizacije na predmetnoj trasi, zbog čega je u postupku bilo potrebno dostaviti propisanu dokumentaciju kojom jedino raspolaže tužitelj koji je kabele na predmetnoj trasi i postavljao.

Tužitelj osporava rješenje tuženika i zbog povrede pravila postupka ističući da je pozvan na usmenu raspravu za donošenje dopunskog rješenja, a na samoj raspravi umjesto o zahtjevu zainteresirane osobe raspravljalo se o opsegu tehničke dokumentacije koju tužitelj treba dostaviti. Međutim, imajući u vidu sadržaj zahtjeva zainteresirane osobe s kojim je tužitelj bio upoznat i zakonom propisanu obvezu tužitelja i zainteresirane osobe da ugovorom riješe način korištenja EKI na predmetnoj lokaciji, pitanje opsega tehničke dokumentacije koju tužitelj treba dostaviti zainteresiranoj osobi temeljno je pitanje o kojem ovisi pravilno i zakonito rješavanje odnosa između stranaka. Stoga iako u pozivu za raspravu nije bilo posebno naznačeno da će se raspravljati o tehničkoj dokumentaciji, prema ocjeni Suda ne radi se o drugom predmetu rasprave i kršenju načela jednakosti stranaka u postupku jer kao što je naprijed navedeno pitanje tehničke dokumentacije predstavlja bitan element za sređivanje odnosa između stranaka, a time i za donošenje odluke u povodu zahtjeva zainteresirane osobe. Također nije sporno da je tužitelju omogućeno naknadno očitovanje u svezi sa dokazima koji su izvedeni na održanoj usmenoj raspravi. Iz navedenih razloga Sud ne nalazi da bi tužitelju u provedenom postupku bila povrijeđena postupovna prava.

Tužitelj smatra da se radi o nezakonitom proširenju legalizacije korištenja kabelaške kanalizacije na kabelaške zdence. Međutim, prema odredbi članka 2. stavka 1. točke 5. Pravilnika, kabelaška kanalizacija je dio elektroničke komunikacijske infrastrukture koja se sastoji od mreže podzemnih cijevi od pogodnog materijala, kabelaških zdenaca i kabelaških galerija koji služe za postavljanje i zaštitu elektroničkih komunikacijskih kabela, a prema

točki 6. ovog članka Pravilnika kabelaški zdenici su podzemne prostorije višestruke namjene koje se postavljaju na mjestima nastavljanja, križanja i promjene smjerova kabelaške kanalizacije te ispred kabelaških razdjelnika i centrala. Stoga je u postupku u kojem se radi o sređivanju postojećeg stanja kabela uvučenih bez prethodno zaključenog ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije, koja kako je naprijed navedeno obuhvaća i kabelaški zdenac, bilo potrebno tražiti dostavu podataka koji se odnose i na kabelaški zdenac iz razloga što se radi o radovima koje je izveo upravo tužitelj za kojeg je utvrđeno da ima uvučene kabele na trasama koje su predmet ovog postupka. Tužitelj pogrešno zaključuje da kabelaški zdenac nije dio kabelaške kanalizacije jer se prema odredbi članka 2. stavka 1. točke 10. Pravilnika trasom smatra pravac i geodetski pozicionirana linija kabela komunikacije unutar koridora elektroničke komunikacijske infrastrukture iz čega proizlazi da se trasom određuje pravac te kanalizacije koje je predmetom sređivanja postojećeg stanja.

Tužitelj također neosnovano osporava primjenu odredbe važeće Standardne ponude budući da je primjena odredbi Standardne ponude bila određena već i rješenjem od 20. rujna 2017. i to je jedini pravno relevantan dokument koji regulira sve buduće odnose između stranaka, nakon okončanja postupka sređivanja stanja i sklapanja ugovora. Također, tuženik osporenim rješenjem nije odstupio od svog uobičajenog stajališta prema kojem se Standardna ponuda ne primjenjuje na postupak ozakonjenja do donošenja odluke već na buduće odnose među strankama.

Slijedom navedenog prema ocjeni ovog Suda tuženik je osporeno rješenje donio u zakonom propisanom postupku u svemu sukladno mjerodavnim materijalnim propisima.

Tužitelj potražuje trošak upravnog spora, međutim nije specificirao iznos ovog troška zbog čega Sud nije posebno odlučivao o ovom dijelu tužbenog zahtjeva.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) donesena je odluka pod točkom I. izreke, dok se odluka o objavi presude temelji na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 12. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpravka ² ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	17.4.2020. 9:16:34		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/46	376-08		
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-3	spis	0	

d2468812